

Buồn nào chạm nhẹ

Tiếp theo những vãn thơ (nằm nhà tránh dịch bệnh lây lan). Sáng hôm nay tôi nhận ra có một nỗi buồn vừa chạm nhẹ và vãn thơ lục bát, tôi phải viết ra để nhòa bớt nỗi buồn đang suy tư có nghĩa mình đang hiện hữu. Xin chia sẻ cùng quý vị. Chúc quý vị bình an trong mọi ngày.

Lê Tuấn

Buồn nào chạm nhẹ

Nỗi

buồn sương tròng bay vơi

Hạt

sương đêm đọng trên lụa trang thơ

Trăng

còn đắm nguyệt trong mơ

Hoa

rơi thắm lạnh hững hờ sương bay.

Buồn

nào chạm nhẹ trên tay

Cho

rung động đến trái bày tình riêng

Em

vòng hoa lá chao nghiêng

Giới

oan bao nỗi oan khiên phận đời.

Nụ

cười hồng má đôi mươi

Bay

tà áo mỏng bước đời gót xuân

Nụ

tím xuân vương theo chân

Cho

bao thương nhớ tận ngấn nhìn theo.

Lệ

rơi ướt mái tình nghèo

Bước

đi lòng vẫn ghen ngào thương ai

Tìm

xem có một dấu hài

Buôn

lời ước hời trang đài còn vương.

Buồn

nào chạm bóng tà dương

Xa

xăm mảy nỗi một phương điệu vời.

Một

thời trôi nỗi bên trời

Đóa

vô thường nỗi trong người suy tư.

Lê Tuân

*“núi buồn vừa chạm,
khi nằm nhà tránh dịch bệnh”*